

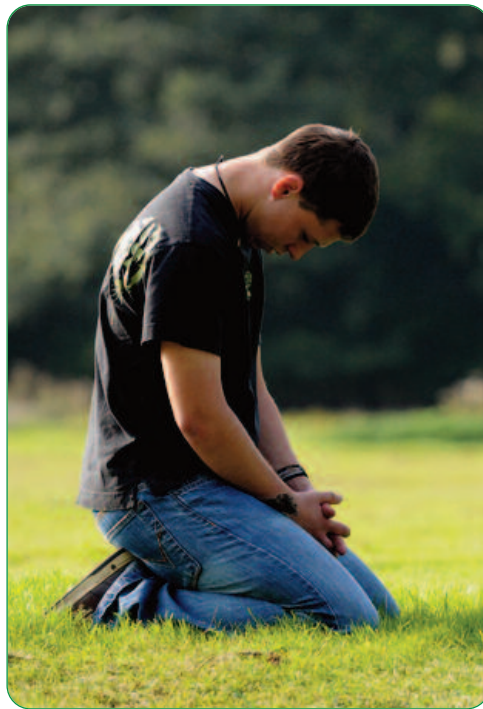
Idő az imára

Az elmúlt vasárnap a Jézust vendé-
gül látó Mártával és Máriával talál-
koztunk az evangéliumban.

Márta a dolgozó, tevékeny életet, Mária az elmélkedő, imádkozó életmódot állította elének. Történetükből azt a következtetést vontuk le, hogy a munkának és az imádságnak helyes arányban, egyensúlyban kell lennie életünkben.

A mai evangélium a második részhez, Mária imádságos életéhez kapcsolódik, amelyet maga Jézus a „jobbik résznek” nevez. Az evangéliumban szereplő tanítvánnyal együtt ma mi is Jézushoz fordulunk: **„Uram, taníts meg minket imádkozni!”** (Lk 11,1). Jézus pedig megtanít minket a legszebb és legtökéletesebb imádságra, a Miatyánkra, amelyben nagy bizalommal fordulunk a mennyei Atyához. Minden bizonnyal ezt az imát mondjuk a legtöbbször, akár egyénileg, akár közössé-
gileg imádkozunk, de emellett sok szép ima létezik, amelyek különböző élet-helyzetekben és körülmények között mondhatók. Az imádságról, az imádkozás szükségességéről, annak módjairól sokat szoktunk beszélni, most azonban mégis érdemes átgondolnunk, hogy milyen a mi imaéletünk.

Az imádságnak helye van életünkben és érdemes rá megfelelő mennyiségű időt szánni. Sokan sajnos azt gondolják, hogy az imádkozás egy mellékes dolog az életben, nem tulajdonítanak neki nagy jelentőséget, néhány perc alatt gyorsan elmondanak egy-egy megszokott imát, s ezt elegendőnek tartják. Esetleg akkor imádkoznak többet, ha valami bajba kerülnek, és Istentől várják a segítséget.

Távol álljon tőlem, hogy bárkinek az imáját minősítsem, de az ilyen imának bizony kevés a gyümölcse. Kicsit tréfásan azt is mondhatnám, hogy aki komolytalanul imádkozik, annak a kéréseit talán Isten sem veszi olyan komolyan. Az imádságra rá kell szánni az időt! Nem kell naponta órákhosszat imádkozni. Nem kell túlzásba esni! De legyen az imának meghatározott ideje a napirendünkben! Az imádkozással töltött idő nem elfecsérelt, elpazarolt idő. Mindennapi munkánk és teendőink között találjuk meg az időt az ima számára! Soha ne mondjuk, hogy nincs időnk imádkozni! Isten a kevés, összeszedett és komolyan végzett imánkat is értékeli.

Ha megismerjük isteni nagyságát és fenségét, akkor örömmel imádjuk őt. Ha felismerjük benne, hogy a javunkat akarja, akkor szívesen fordulunk hozzá kéréseinkkel. Ha megismerjük irgalmasságát és megbocsátó jóságát, s nem rettegünk tőle, akkor szívesen fohász-
kodunk hozzá bűneink bocsánatáért.

Olyan kicsi a hajóm

Alulki élet nehéz helyzeteiben könnyen azt mondjuk, hogy nem tudunk imádkozni, nem tudunk semmit sem mondani Istennek. De talán nem is kell mindig beszélünk! Hiszen egyrészt időt kell engedni Istennek, hogy ő is megszólaljon, másrészt pedig Isten jól tudja, hogy mire van szükségünk akkor is, ha nem mondjuk el neki.

Franciaországban, a breton halászok mielőtt kihajóznak a tengerre, a halászat előtt így imádkoznak: „Istenem, segíts! Olyan kicsi a hajóm, és oly nagy a tenger!” Milyen csodálatos egyszerűség, milyen gyermeki bizalom van ebben a rövid fohászban! Isten nem nagy szavakat vár tőlünk, hanem őszinte, hozzá forduló szívet.

A helyes ima

Urunk, Jézus Krisztus! Te egykor teljesítetted tanítványaid kérését és imádkozni tanítottad őket. Most mi is azt kérjük tőled, hogy taníts minket imádkozni, taníts bennünket a helyes imára!

Te nem üres szavakat kívánsz tőlünk, hanem figyelmes elmét, odaadó akaratot és megfeszült szívet. Tisztítsd meg gondolatainkat és érzéseinket az imádság által! Add, hogy újjászülésünk a szüntelen imádság által! Add, hogy hitünkben növekedjünk az imádság segítségével! Add, hogy megtaláljuk az imádságban a mennyei Atyához vezető utat!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 17. vasárnap	Hétfő, Szent Márta	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 18. vasárnap
Ter 18,20-32 Kol2,12-14 Lk 11,1-13	1Jn 4,7-16 Jn 11-19-27 v. Lk 10,38-42	Kiv 33,7-11; 34,5b-9-28 Mt 13,36-43	Kiv 34,29-35 Mt 13,44-46	Kiv 40,14-19.32-36 Mt 13,47-53	Lev 23,1,4-11.15-16. 27.34b-37 Mt 13,54-58	Lev 25,1,8-17 Mt 14,1-12	Préd 1,2; 2,21-23 Kol 3,1-5-9-11 Lk 12,13-21